

Arrest

nr. 123 830 van 13 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de mededeling van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 mei 2013 “*waarbij een machtiging tot verblijf, tijdelijk voor 1 jaar, werd toegekend onder voorbehoud van voorlegging van een arbeidskaart B*”.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 23 december 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 januari 2014.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DE POURCQ, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 november 2008 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De verzoekende partij actualiseert deze aanvraag meermaals.

1.2. Op 13 mei 2013 richt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een aangetekend schrijven aan de verzoekende partij waarin zij het volgende meedeelt:

“Aanvraag tot machtiging tot verblijf

Geachte heer,

Hiermee deel ik u mee dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft vastgesteld dat u sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België verblijft en dat u tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 een aanvraag tot machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft ingediend, OF dat u uw aanvraag tot machtiging tot verblijf, ingediend vóór 15 september 2009, heeft aangevuld. U levert ook het bewijs van een duurzame verankering in België.

Om uw aanvraag tot machtiging tot verblijf te staven heeft u trouwens een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegd, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

Ik kan u meedelen dat de Dienst Vreemdelingenzaken, onder voorbehoud van de voorlegging van een door uw bevoegde gewestelijke overheid afgeleverde arbeidskaart B, instructies tot afgifte van een bewijs van inschrijving in hét vreemdelingenregister, dat één jaar geldig is, zal versturen naar het gemeentebestuur van uw verblijfplaats.

Bij wijze van herinnering: in overeenstemming met het koninklijk besluit van 7 oktober 2009 houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers moet de aanvraag voor een arbeidsvergunning binnen de drie maanden, na de datum van verzending van onderhavig aangetekend schrijven door de Dienst Vreemdelingenzaken, door uw werkgever ingediend worden bij de bevoegde gewestelijke dienst.

Met vriendelijke groeten,

*N.B.(...)
Attaché”*

Dit schrijven vormt de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De Raad stelt ambtshalve het gebrek aan belang bij voorliggend beroep vast.

3.2. Er dient op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden.

In casu wordt in de beschikking het volgende gesteld:

“Het beroep lijkt onontvankelijk. De bestreden beslissing is geen aanvechtbare administratieve rechtshandeling, daar de bestreden beslissing betrekking heeft op de toekenning van een tijdelijk verblijfsrecht onder de opschortende voorwaarde van de afgifte van een arbeidskaart B. Op zich wijzigt deze beslissing nog niet de rechtstoestand van de verzoekende partij.”

3.3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 6 januari 2014 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens verwijst naar haar uiteenzetting in haar synthesememorie en aangeeft bedenkingen te hebben omtrent de *“behandeling bij voorrang”* in huidige zaak. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijke uiteenzetting echter geen rekening gehouden worden.

In het proces-verbaal van de terechtzitting van 25 februari 2014 staat als volgt vermeld: *“De voorzitter wijst erop dat partijen bij beschikking werd meegedeeld dat het beroep kan worden verworpen middels een louter schriftelijke procedure daar de bestreden beslissing waarbij een machtiging tot verblijf van 1 jaar wordt toegekend onder voorbehoud van het voorleggen van een arbeidskaart geen aanvechtbare rechtshandeling is en dat de verzoekende partij heeft gevraagd om te worden gehoord. De verzoekende partij spreekt haar verwondering uit en maakt de vergelijking met de situatie van haar broer, die tot een verblijf van 5 jaar werd gemachtigd en beschikt over een B-kaart en stelt dat zij hier regelmatig heeft naar verwezen in de procedure die heeft geleid tot de bestreden beslissing. Aangezien zij slechts werd gemachtigd tot een verblijf van 1 jaar en beschikt over een A-kaart bevindt zij zich in een veel nadeliger rechtstoestand en hieraan ontleent zij haar belang. Voorwaarden zoals het jaarlijks vragen van de verlenging en het voorleggen van een arbeidsovereenkomst en - kaart zijn nadeliger. De verwerende partij meent dat de bestreden beslissing geen aanvechtbare rechtshandeling is en stelt dat de verzoekende partij op geen enkele wijze aantoont dat de situatie van haar broer identiek is aan de hare.”*

Als aanvechtbare rechtshandeling beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet (RvS 28 juni 1999, nr. 81.364; RvS 14 juli 2003, nr. 121.603). In de beschikking werd aangegeven dat de *in casu* bestreden beslissing geen aanvechtbare rechtshandeling betreft, gezien de mededeling als dusdanig er actueel niet toe strekt enige wijziging aan verzoekende partij haar verblijfstoestand toe te kennen. Verzoekende partij lijkt ter terechtzitting onterecht aan te geven op grond van de bestreden beslissing te zijn gemachtigd tot een tijdelijk verblijf van één jaar, doch gaat hierbij voorbij aan het gegeven dat de bestreden beslissing dergelijke machtiging slechts onder de opschortende voorwaarde van het overleggen van een arbeidskaart B toekent. Ter terechtzitting maakt de verzoekende partij een vergelijking met de situatie van haar broer en meent hieruit een belang te putten, doch de Raad dient op te merken dat dergelijke vergelijking – gezien enerzijds de mededeling slechts melding maakt een machtiging tot verblijf toe te kennen op voorwaarde van het overleggen van een arbeidskaart B en anderzijds de verzoekende partij niet aantoont dergelijke arbeidskaart te hebben overgemaakt – slechts voorbarig en hypothetisch is. Met deze vergelijking maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat in de beschikking ten onrechte werd gesteld dat de bestreden beslissing geen aanvechtbare rechtshandeling betreft. Zodoende brengt zij dan ook geen elementen aan die ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind en het beroep dient te worden verworpen.

Er dient te worden vastgesteld dat het beroep niet gericht is tegen een uitvoerbare beslissing en zodoende onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting dertien mei tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET